

{ אז נדברו }

פרשת ויקהל פקודי תשפ"ה | גליון מס': 685 | לסדר: "זרקתי עליכם מים טהורים"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

a8447168@gmail.com

רבותי... תרומות...

חסרים כמה 'חצאי שקלים'

למימון והדפסת גיליון זה...

ניתן להקדיש לרפואה

להצלחה, לעילוי נשמת...

וניתן גם לתרום בלי

הקדשה... צנעת הפרט

מובטחת...

רוצים להיות שותפים

בהוצאות העלון?

בבנק: בנק פארי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

באשראי: "נדרים פלוס"

(שם קופה: עלון אז נדברו)

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי:

052-7683095

תודה מראש!!!

שבת יארציט של רבעעצן קורונה וצוקלל"ה...

השבוע רציתי להרגיע את הילד שלי... אמרתי לו שאני אספר לו סיפור... ותוך כדי אני מתחיל להעביר לעצמי בראש... נו... מה הפעם אני אספר לו... ואז פתאום נפל לי רעיון... אני אספר לו על הקורונה... סו"ס כל שנה מחדש שושן פורים מזכיר לי את ה'שבת יארציט' של הקורונה...

והתחלתי לספר לו את הסיפור כהוויתו, **ותשמע!!! זה היה מרתק!!!** הוא ישב פעור פה, והאמת היא שגם אני!! הסיפור ארך שעה שלימה... סיפרתי את כל ההשתלשלות מסין, והבי"ח שנבנה בעשרה ימים, והמאומתים, והתנוות קורונה, והמסכות, והמלונות היעודיים... והבדיקות קורונה, והשתי מטר, ובעלזא... והבידוד 14 יום, ומנייני מרפסות, והמקווה במסי"נ בערב פסח, ומשאיות השמחה וליל הסדר כן לבד ולא לבד... ובשלב מסוים חלפה שעה!!! והייתי מוכרח לעצור כאמצע... ומה אני אניד לך... אני בעצמי הייתי המום!!! אמרתי לילד שלי: תדע לך שאפילו לא התחלתי... וגם מה שסיפרתי זה חיזור לעומת הדרמות שהיו... (עוד לא דיברנו על החיסונים, והתו הסגול והרמזור וההלשנות והחרדים, וההכחשות והכניסה לבית הכנסת דרך החלון) אבל רגע... רגע לפני שסיימתי את הסיפור, הרי כידוע, בכל סיפור, יש תמיד את הסיומת של ה'מוסר השכל', נו... אז מה המוסר השכל?? ניסיתי לשלוף איזה משהו... ואז בספונטיות יצא לי מהפה... ש-אשר על כן אנחנו חייבים להודות לה' שעברנו את כל הסרט הזה, ו... ונשארו שפויים!!!! הנה אני פה בלי מסיכה!!

והאמת היא שיש כאן רובד נוסף שלא אמרתי לו... שב"ה זכיתי לעבור את זה ועשיתי מה שצריך!! כי סו"ס מה שהיה היה... אנחנו עוברים כל מיני מבחנים בחיים... המבחן בשלב מסוים מסתיים והדבר היחיד שנשאר זה הציון!!! האם עשית את התרגיל הנכון, ואת המהלך הנכון בשחמט...

המבחן של הקורונה הסתיים אצל כולנו... אבל בציון? !? היו ציונים שונים!!! כי בתוך המבחן היו כל מיני שאלות מתקילות... היו כאלו שהמבחן שלהם היה בהיסטוריה מוגזמת שאיתגרה אותם בבין אדם לחבירו ברמות של מוסר... היו הרבה שהמבחן שלהם היה בהפקרות וחוסר אחריות כלפי השני, היו כאלו שהיו מאותגרים בציות לרב שלהם... ובסוף בסוף המבחן נגמר אצל כולם... השאלה היא מה הציון!!! הבנת מה אמרתי?? לדוגמא: כעת אנחנו עדיין בשלהי מלחמת חרבות ברזל... יום אחד המלחמה תגמר אצל ככולם!! אנחנו נספר על זה כמו היסטוריה בדיוק כמו שכעת אני מספר על הקורונה... רק מה?? המבחן אמנם יסתיים!!! אבל הציון?? הציון יהיה שונה מאחד לשני... יהיו כאלו שלא עמדו במבחן הלחץ הכבד ונניח שהתגייסו לצבא... הנה לך דוגמא למבחן שיום אחד יהיה מאחורינו אבל הציון ישאר!!! אבל עזוב... עזוב את אלו שהתגייסו, היה פה מבחן של בטחון... מבחן של נושא בעול עם חבירו... מבחן של תימרון עדין ודק בין 'משנאך ה' אשנא' לבין דאגה כנה ואיכפתיות גם לנשמה הנידחת ביותר... מבחן של לומד'ס דק כחוט שערה לזהות את ההבדל בין זלזול גמור בצבא השמד לבין סימפטיה והכרת הטוב נקודתית למציל נפשות עם מדים... זה מבחן!!! המבחן כבר כמעט בסיומו... אבל מה עם הציון??

כמדומני שזה מסר מאוד חשוב ונחוץ!!! הרי כל אחד מאיתנו עובר התמודדויות וקשיים... וכשיש התמודדות אנחנו מאוד עסוקים וממוקדים לצאת מזה... שזה יעבור... שזה יהיה מאחורינו... אבל ההללו... אל תשכח!! אמנם ה' יעזור שזה יעבור... הכל יהיה הסטוריה... אבל משהו אחד תמיד ישאר וזה הציון!!! האם נהגת נכון בתוך המבוך או לא... ולכן אל תהיה עסוק רק בלצאת מזה ולסיים את המבחן... תהיה עסוק גם בלבצע את המהלכים הנכונים... כי השכן שלי שהלשין על החידר בקורונה... גם אצלו הקורונה מאחוריו... אבל הציון האומלל הולך יחד איתו!!!

מומלץ להתמקד גם ובעיקר בלענות את התשובות הנכונות בעיצומו של המבחן!!!

בעז"ה השידוך עוד יגיע... האמא עוד תצא מהמחלה ואתם עוד תספרו על זה כהיסטוריה... השאלה היא כאן ועכשיו!! האם עמדנו במבחן... האם גם כעת זכרנו שיש גבולות אדומים שאסור לחצות אותם... האם ידענו לישא את העיניים לה' ולהבין שזה כעת המסלול שה' מזמין ולפגוש את ה' גם כאן?? כן... אני מכיר מישוה שאבא שלו יצא מהמחלה... אבל מהסדרות של הסרטים שהוא הירשה לעצמו בגלל המצב... מזה הוא עדיין לא יצא... אז המבחן הסתיים אבל הציון?? הציון לבנתיים חלש... (האמת היא שיש לו כעת מבחן חוזר... פשוט לעשות לזה סוף) אני מכיר כאלו שהיו צריכים ישועה ובסוף הם נושעו... אבל מי הושיע אותם?? איזה נרות שהם הדליקו... איזה ערק שהם שתו... המבחן נגמר!!! אבל הציון?? בטטה!!! אנחנו מכירים גם שתי חטופות שהשתחררו והמבחן אצל שניהם נגמר... אבל הציון?? אצל אחת הציון היה היישר עד כסא הכבוד!!! ואצל השניה הציון היה שהסיוט נגמר... עצוב למדי... היה מבחן וחבל שהיה...

החכמה היא לא רק לסיים מבחנים!! אבל גם לצאת עם ציונים טובים... דא עקא: שדווקא הציון נקבע בעיצומו של המבחן ולא אחרי המבחן!! כך שבשביל לקבל ציון טוב אתה צריך להתרכז במבחן עצמו ולא רק לשבת ולחכות שהוא יסתיים!! לעמוד כמו רמטכ"ל מול מפת הזירה... ולהגדיר איסטרטגיה מה פה האירוע!!! איפה הרביש"ע ממוקם כאן במפה! ואיפה אני ממוקם! ואיך אני והרביש"ע נפגשים!! מה הוא יתברך רוצה... לאן הוא חותר... ואיך אני מצליח להדביק פערים ולהשיג אותו... בואו חשבון, בואו נחשב חשבון של עולם איזה מהלכים ה' מזמין כאן ועכשיו במסגרת הבכל דרכיך דעהו... ואז כשיגמר המבחן יהיה לך את האפשרות להתרווח על הספה ולספר מה שהיה... עד אניד זרועך לדור... לכל יבא גבורתך... "אבל יש עוד פריט מידע נוסף בקורונה שאותו משום כמעט כולם שכחו..."

ועל זה במסגרת שבועמד 5 בגיליון זה...

מזל טוב!!! הגענו בדף היומי לפרק חלק...

אורו... פרק חלק זה 'סימנא טבא'!!! בפרק חלק יש התנוצצות של גאולה... אומרים שהחפץ חיים מיד שבת בשעת רעוא דרעיון הוא היה עוסק קצת בפרק חלק... מדובר בפרק משמעותי!!! עשרים דפים מלאים וגדושים! שעוסקים ומדברים על אחרית הימים... אם זה תחיית המתים ואם זה דור שבו דוד בא בו... וימות המשיח... ועולם הבא וכמובן גם למי יש חלק לעולם הבא ולמי לא... ובסוף בסוף כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא...

ואם פרק חלק 'התקדש' עלינו בדיוק בימים של 'מסמך גאולה לגאולה' בין פורים לפסח, אז בכלל... יש פה 'קול התור נשמע בארצנו' מה שבטוח: הלימוד הזה מעורר געגועים וערגה גם אצלנו... אבל בעיקר אצל אבינו שבשמים ששומר ומצפה להוציאנו מהגלות...

(ואגב: זה גם יוצא טוב לכל הבכורים ולאביהם, שהסיום של סנהדרין יוצא ממש יום לפני תענית בכורים מוקדם... כדי ש'חם ושלום' לא נאלץ לצום... ס"ס ה' רוצה שנאכל טוב ונלמד טוב... וסימנך: אביך אכל ושתה וראה טוב בעמלו)

עכשיו ככה: בחלק היותר פרקטי!!! החכם עיניו בראשו... צריך לקחת בחשבון שהסיום של סנהדרין יוצא ב"א בניסן, ומיד אח"כ מתחיל מסכת מכות עד ה' באיר, ואז מגיע מסכת שבוועות כ"ג סיון!!! צריך לדעת ששתי המסכתות האלו- מכות ושבוועות!!! הם מסכתות מאוד מאוד דומיננטיות!!! קצרות הכמות ורבות האיכות!!! אני מנסה לומר בזהירות שאני לא מכיר מסכתות שמבחינה כמותית יחסית קטנות... ומאידך: כ"כ הרבה גופי תורה מסונפים אליהם... (אם מסכת סנהדרין עסקה בחצי השני בעיקר ב-36 חיובי מיתות ב"ד... אז מסכת מכות סוגרת קצוות בייחוד לכל חיובי מלקות... שמדובר במספר כולל של 207 חיובי מלקות! וזה חוץ מדין עדים זוממים, ורוצח נפש בשגגה, וערי מקלט, וקבלת עדות נפשות וכו' וכו'... המון לומד מצד אחד ובקאות בשלל נושאים מאידך וכל זה מרוכז ב-23 דפים, ואח"כ מסכת שבוועות בכלל... לא יאומן כמה סוגיות נכנסות תחת המטריה של 49 דפים האלו... החל מדיני שבוועות העדות... ושבוועות הפקדון... ומודה במקצת... חצי מהלכות טוען ונטען ברמב"ם וחצי מהלכות שבוועות וגם נתח מהלכות גניבה... וזה חוץ מהרשימה של הנשבעים ונוטלים, ושבוועות היסט, וכל זה רק חלק אחד מהמסכת... כי בשבוועות יש גם פינה מכובדת לסוגיית שעיר חטאת דר"ח ומועדות ויו"כ... ודיני טומאת מקדש וקדשיו... בקיצור: לא אתפלא אם רק על המסכת הקצרה הזו יש כמעט 40 פרקים מפוזרים בכל משנה תורה להרמב"ם) וזה ה'לוח זמנים' העמוס שמחכה לנו מיד מ"ב בניסן ואילך ועד סוף חודש סיון... מיותר לציין שכל מי שיש לו עבודה או עיסוק כלשהו... ברור שבתקופה הזו הוא מסתמא יתק חופשה וישים בצד את הכל... כי... כי איך אפשר גם ללמוד מכות ושבוועות וגם להיות עוסק בדברים אחרים... © בקיצור: היות וזה לא יקרה! היות והחיים ממשיכים הלאה... אז הנה... בשביל זה יש לנו כעת עשרים דפים שנחשבים מאוד קלים! כדי להיערר נכון... בפרט למי שחושש שדווקא בחג הפסח הוא יהיה פחות פנוי מתמיד, אז עדיף כעת להתחיל מכות או שבוועות ולהחליף שאז הוא יתפנה לפרק חלק או במקביל... (אגב: בשכל הישר זה דווקא הכי מסתדר... שפרק חלק יוצא בדיוק בימים העמוסים של ערב פסח) ובפרט שיש קהילות שנוהגות להמליץ ללמוד בספירת העומר את מסכת שבוועות, מ"ט דפים כנגד מ"ט מונים... וכנראה שבספירות העליונות יש קשר בין מסכת שבוועות לחג השבוועות (למרות שש"פ נגלה ופשט אין קשר בין שורש המילה **שבווע** לחג שבוועות שנגזר מהשורש **שבו**)

אגב: אם שמת לב... אני כל הזמן מנסה להתפתל ולעשות איפכא מסתברא... אני כאילו מנסה בכח לבצע עיקופים... ושינויים... ולהפוך את היוצרות... תתחיל את זה ותדלג על זה ואח"כ תחזור לזה... ואני מתאר לעצמי שיש כמה קוראים ששואלים את עצמם: מה איכפת לך ללכת ישר? מה איכפת לך ללמוד לפי הסדר??? אז אני אגיד לך בכנות:

נחשת נכון!!! יש לי באמת פרנציף כזה!!! כי עסק התורה חייב להיות משהו נוסח!!! חייב! גם אם מדובר במחייב חזק שאנחנו נאבקים עליו שיהיה לו עת קבוע שלא יטלה בשום אופן, גם אז זה חייב להיות ח"י... נושם... אי אפשר שהלימוד יהיה פסל! מי שלומד דף היומי כמו פסל... זה שווה פסל... כשמגיע אלי יהודי ואומר לי בגאווה: למדתי שלוש מחזורים של דף היומי והייתי צמוד דף דף! לא פספסתי... לא דלגתי... לא פיגרתי... דווקא!!! הוא מצידו מתלהב מעצמו... אבל אני קצת פחות מתלהב... מה... דף הגמי' הוא עד כדי כך בלוק אצלך שהגעתי למידת ההשתוות... לא משנה לך איזה דף... מתי... כמה... מי... במה מדובר... תמיד אתה צמוד ללוח שנה כמו איזה מרובע? מה... גם בקימה בבוקר אתה צמוד לשעון כמו שעון שווייצרי? ואם הוא יפתיע אותי ויגיד לי כן, גם בשינה אני צמוד לשעון אז אני אענה לו: אתה יכול להיות מרובע בשעות שינה ובהרגלי אכילה, אבל דף הגמי' אמור להיות נושם וחיי! מי שמבין מה אמרתי עכשיו די לו בהערה ל... ומי שלא מבין... לא אמרתי כלום...

(כמובן שיש את אלו שאדרבה... אצלם דף היומי מגיע מהזיות ההפוכה!!! מרוב חיבור אישי לגמי' הם נאבדים שם ולא מספיקים כלום... ורק בגלל זה הם החליטו להיצמד לדף היומי כדי להציב לעצמם גבולות של הספק עקבי ולשלוט בנטיה להתחבר לגמי' ולהתעכב... ואצלם זה דווקא כן נכון להיצמד במרובעות להספק של הדף כ"י... כי 'לשם כך התכנסנו'... דף היומי בשבילם הוא פחות בשביל לפתוח ספר, אלא אדרבה... להציב גבולות של הספק רצוי, וממילא צריך לתת לדף היומי לעשות את השליחות שבשבילו נצמדנו אליו, בקיצור: הכל נושם גם מה שאמרתי)

עכ"פ פרק חלק זה פרק שעוסק ביסודות האמונה!! אם יש י"ג עיקרי אמונה בסוף התפילה הרי זה לקוח מפירוש המשניות לרמב"ם על פרק חלק בסנהדרין, קחנו משם...

ועל זה הרמב"ם מתבטא ביטוי עצום ומופלא (סוף פירוש המשניות ברכות): יקר בעיניי ללמד עיקר מעיקרי האמונה מכל מה שאלמדתי!!! זה משפט מבהיל!!! שים לב: זה לא משפט של אז נדברו ולא משפט של מרצה בערכים... זה משפט של הרמב"ם!!! הרמב"ם הזה שכתב לנו את משנה תורה להרמב"ם... הרמב"ם הזה שאיתו הרב שך התחיל שיעור כללי ואיתו ר' שמואל רזובסקי סיים שיעור כללי... הרמב"ם שהוא אחראי לכל העקשען בבית יוסף... אצלו נופלים כל ההכרעות ההלכתיות הכבדות ביותר וההגדרות בלומד'ס הכי דקות, אותו רבינו הרמב"ם מודיע חד משמעית: שיקר וחשוב אצלי לבאר את אחד מ"ג עיקרי האמונה יותר מכל המשנה תורה שכתבתי... בקיצור: הרמב"ם נותן לנו פרופורציות בנושא של י"ג עיקרי אמונה!!!! אבל בינינו... ככל הנראה הרמב"ם מדבר בעיקר על טעויות באמונה... אנשים שהיה להם פה ושם טעויות באמונה שנחפצו לנענעך אפקירוס וכאן הרמב"ם נחלץ חוששים... עם כל הכבוד לטיפול העקבי והיסודי של משנה תורה לרמב"ם... יש פה טיפול נמרץ מול יהודי שנמצא בשבץ מוחי של אמונה שעלול להפוך אותו למומר גמור... ולכן הרמב"ם בתור רופא עוזב בסערה את הקליניקה ורץ להציל נפשות מטעויות שעלולות להסתכם במוות נצחי... ואני מוכרח לומר שבשבוע שעבר כתבתי מאמר אודות פירצה נרחבת שנוגעת ביסודות האמונה, ומרוב שהנושא מושקע ומוזנח, יש לי חוסר בטחון עצמי בנושא, ולכן בקשתי בתחונות לתגובות, שאנשים יקומו ויסבירו לי איפה אני טועה ואני מבטיח להתייחס ברצינות כי אני מעוניין להתבדות שטעיתי והייתה!!! אם השתיקה תמשיך ויתברר שכולם תמימי דעים איתי... אני אודיע חגיגית שמכאן ואילך זה כבר לא מאבק שלי אלא מאבק של כולנו... וכולם יהיו מחויבים לזה בדיוק כמוני... אני מחכה

הערכות ראשונה לקראת

הדיברה החמישית

בעוד שבוע ומשהו מתחיל בין הזמנים... מדובר בבין הזמנים היותר ארוך ומשמעותי... אמנם פחות מהזיות של הנופש והבילוי ויותר מהמקום של השהיה בבית... וכאן כבכל שנה מתעורר הצורך לרענן את הנושא של כיבוד הורים!!! ובעניין הזה יש נקודה שכבר פתחתי אותה בעדיניות כמה פעמים כאן... והפעם ברשותך קורא יקר... אני רוצה להניח את הנושא הזה שוב על השלחן, אבל הפעם בלי כפפות!!! **ובכן: בדורנו כיבוד הורים זו אחת המצוות המאתגרות ביותר, בעיקר לגיל הנעור!!!** וכתוצאה מזה הצעירים מאוד מתקשים לקיים אותה... וכאן!!! כאן מתחילה הטעות הנפוצה... ש... שברגע שרוצים לחזק את הבחורים בכיבוד הורים לקראת בין הזמנים... מה בדרך כלל עושים? ?

אז מה שמקובל לעשות זה... זה לעודד את לימוד הלכות כיבוד הורים!! סו"ס יש על זה כמה סימנים בשו"ע יורה דעה... יש כאלו שעושים סדר לימוד בעניין... ויש גם ספרים חשובים שלקטו הרבה מאוד מראי מקומות ושו"ת בסוגיה של כיבוד הורים... וכל החיזוקים האלו הם טובים ונפלאים.

אבל ההתלהב... רבותי: צריך לדעת שזה לא הנושא!! זה אפילו לא מתחיל לנגוע בנושא!! כי עם כל החשיבות שיש להלכות כיבוד הורים... ועם כל התועלת של ההתעסקות התורנית סביב הנושא... בשורה התחתונה לא שם אנחנו תקועים!!!! לא שם נמצאת היבלת הכואבת!!!!

הקושי הגדול בכיבוד הורים הוא נטו בפרקטיקה של תקשורת בין אישית!!!!

בדיוק כמו בני זוג שיש להם בעיות בשלום בית... אף אחד לא חושב לרגע שזה נובע מחוסר בקיאות במסכת כתובות... למרות שמסכת כתובות היא מאוד דומיננטית ויש שם הרבה מאוד חומר סביב המחויבויות שיש לבעל לאישה ולאישה בייחוד לבעל (זה תחום הרבה יותר דומיננטי ומקיף מהלכות כיבוד אב ואם... מדובר בעשרות רבות של סימנים כבדים ביותר בשו"ע ומדובר במסכת שאולי נחשבת לקשה ביותר בשו"ע) בכל זאת כולם מבינים שזה בכלל לא הנושא... כי כשבני זוג לא מסתדרים ואין ביניהם הבנה הדדית... כולם מבינים שש"פ רוב זה נושא מקצועי לכל דבר!! תחום ששייך לענף של יעוץ נישואין שיצליח לגשר בין הצדדים ולהביא אותם לשביל הזהב... עד כאן נכון???

אז זהו!! שאותו דבר בדיוק בנושא של כיבוד הורים בדורנו...

כשאני מדבר פה על בחור שלא מכבד את ההורים... אני מדבר על בן עליה ירא שמים מופלג... שבכל תחום אחר בעבודת ה' הוא עושה מעל ומעבר... וגם כאן! גם בכיבוד הורים הוא יודע שזה חמורה שבחמורות והוא מודע לכל מאמרי חז"ל בעניין!!! ובכל זאת כשהוא מגיע לפרקטיקה הוא מאוד מאוד מאותגר בכיבוד הורים... ולמה?? ?

כי בסוף בסוף הקושי יושב על תקשורת בין אישית והבנה הדדית!!!! ושם!!!! שם אם קיים פער גדול והוא רק הולך ומעמיק בין ההורים לנוער... ופה לא יעזור ללמוד את הסוגיה וגם לא יעזור שהוא ישנן את מאמרי חז"ל שוב ושוב עד כמה זה חמור... כי זה לא הנושא... הקושי שלו בכלל לא קשור לאזור חיוג שולחן ערוך ונושאי כלים... הנושא הוא בהדרכה מעשית איך אותו בחור יקבל כלים איך לנהל תקשורת בריאה מול ההורים... שיצליח להיכנס לראש של ההורים... להבין את המקום שלהם... ועל פי זה הוא גם ידע להתנהל נכון מול נקודות חיכוך צפויות

ולכן יש לי חלום כזה ש- - -

ההמשך בעמוד 6 בגיליון זה...

מה זה (לא) בית של תורה???

שורות אלו נכתבו עדיין קצת תחת הרושם של פורים... ומשום מה הפעם פרשת ויקהל פקודי מאוד משתלבת לי עם מגילת אסתר... כתאום שמתני לב שלמברה האבסורד יש דימיון מאוד גדול בין הפרשיות של מלאכת המשכן לכל ההתנהלות של אחשוורוש והמן במגילת אסתר...

רק מה?? **זה דו סטרי!!!** כלומר: כמו שהאוטובוס שנוסע מבני ברק לירושלים, זה בדיוק אותו מסלול של האוטובוס שנוסע מירושלים לבני ברק... יש רק הבדל אחד קטן ביניהם... **הכיוון!!!** שהכיוונים הם הפוכים! אבל חוץ מזה... זה בדיוק אותו דבר... נכון??

אז זהו!! שזה בדיוק ההבדל בין צורת חיים של יהודי לצורת חיים של גוי... יהודי לוקח את הנושאים הכי מרוממים ומתרגם אותם לפרקטיקה הכי פשוטה של החיים... את זה רואים בולט בפרשיות אלו... אנחנו פוגשים את בצלאל שעל פניו הוא נראה נגר שבמקרה הטוב חותך לייסטים לפי מידה... אבל לא!! הנגר הזה הוא 'מלא רוח אלוהים' בחכמה ובתבונה ובדעת לכל מלאכה... כי זה לא נגר של עצים... בצלאל זה יהודי שלוקח את כל האינסוף ב"ה ואת כל סדר פרקי המרכבה הק' והוא מתרגם את זה לעשרים קרשים לצלע צפון... ובזה מתקיים התכלית של הבריאה שנתאוהה הקב"ה להיות לו מדור ושכינה בתחתונים... כלומר בפרשות שלנו אתה רואה איך לוקחים דברים שעומדים ברומם של עולם ומתרגמים אותם לעצים ואבנים... (שזה בדיוק מה שבחור ישיבה עדיין לא כשיר להבין, שכל מה שאתה לומד וכמה שאתה עולה ומתעלה... בסוף המבחן הסופי הוא עד כמה אתה מצליח בבא היום לתרגם את זה לחיים... לתרגם את זה לפרקטיקה של אישה וילדים וקניות ולחיות את ה' שם...)

עד כאן צד אחד של הכביש... וכעת במקביל!!! בדיוק

מהעבר השני של הכביש... את מי אני רואה שם?? את אחשוורוש והמן... שהם עושים את אותו מסלול בדיוק... **רק לכיוון ההפוך!!!** השנה בפורים... לראשונה שמתני לב לזה... הכשרון העצום של אחשוורוש והמן זה לקחת עצים ואבנים... לקחת ויכוח הכי זניח רדוד ותינוקי שיש... ולהפוך אותו לדומה בקנה מידה עולמי... תנסה לרגע לשחזר בראש את פרק א' של מגילת אסתר, מדובר במריבה קלאסית בין בני זוג ברמה של גן ילדים!! אחשוורוש קורא לושת... אבל היא מוציאה לו לשון... לא רוצה לבא... טוב... בסיידר... קורה... זה לא הזוג הראשון ולא השני שמתקוטטים כמו תינוקים ואנחנו מתמודדים איתם... אבל לא!! פה מדובר במלך על 127 מדינות... וממוכן מנפח את הויכוח הטפשי הזה ועושה מזה מלחמת עולם... לא על המלך לבדו עוותה ושת... כי על כל השרים ועל כל העמים... אוה... אל תשאל... תוך יום אחד ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך... להיות כל איש שורר בביתו... אוה... איזה דרמה... ועל מה?? על ששששטויות!!! רבש"ע: על זה לשגע את כל המדינות...?? על זה להטריח את הרצים ורכבי הרכס למסע דהירה של

שלושה חדשים תמימים!! **הנה לך אותו מהלך בדיוק!!!** בדיוק כמו שבפרשת ויקהל, מגיע בצלאל ולוקח את כל ההשגות הכי נשגבות ומוריד ומתרגם אותה עד למטה מטה... עד עצים ואבנים... אז במקביל!!! מהעבר השני של הכביש מגיעים אחשוורוש והמן ועושים את אותו מסלול רק מהכיוון הנגדי... הם לוקחים עצים ואבנים... לוקחים ויכוח הכי שטוטי ומנפחים אותו עד לשמים... כנ"ל הכסא של שלמה המלך... שכנראה הגיע פורים ואחשוורוש רצה להתחפש לשלמה המלך... בסיידר... גם הילד שלי התחפש לשלמה המלך... אבל אצל אחשוורוש זה לא נגמר בזה... הוא משגע את כל העולם ומעביר את ושינגטון ואת הבית הלבן לשם... כנ"ל אצל המן, יש לו איזה חשבון עם מרדכי... ויבז בעיניו לשלוח יד במרדכי לבדו... לכן מה? לכן יאלא... הפתרון הסופי... מחנה אושוויץ... תאי גזים... רכבות מוות... ועל מה?? על ויבז בעיניו לשלוח יד במרדכי לבדו...

(אני מרחם על הגויים שגרו בשושן!! עזוב יהודים... בא נדבר על הגויים... מתהלך לך אזרח פרסי קשה יום בקושי גומר את החודש... רוצה לחיות את החיים שלו בשקט, ומגיע אחשוורוש ומטרטר אותו כל יומים על משהו אחר... יום אחד אחשוורוש התלהב על כסא שלמה... ולכן הוא עושה לי פיניו ביניו... למחרת הוא רב עם אשתו ומכניס את כלו לדומות... מחרתיים המן נעלב ממרדכי... והוא רוצה להרוג את היהודים... ההלו... תנו לי לחיות!!! אתה תינוק...? תלך לגן... אבל למה אתה מלך על 127 מדינות... בשביל מה... בשביל לשגע אותנו?)

אבל אז בדיוק הנקודה!!! בדיוק כמו שיהודי לוקח את ההשגות הכי גבוהות והוא נחוש להוריד את זה עד הפרטים הכי קטנים!! לקחת את ה' יתברך ולהכניס אותו ולפגוש אותו גם בחלק הכי מגושם וחומרי... עד הקערה של ליל הסדר עם זרוע וחסה וביצה... ועד אמה וחצי אמה רוחב הקרש האחד... אז ככה הגוי בדיוק בכיוון ההפוך... הגוי לוקח את השונוץ הכי זניח ומנפח אותם לקבלת ההחלטות הכי כבדות משקל.

כן!!! ככה זה... ובאמת למה ככה זה??

כי אנחנו חיים בעולם שמורכב באופן מובנה מטעם **העליון!!!** וטעם **התחתון!!!** בכל דבר בחיים יש שתי קומות!! יש את הקומה התחתונה והרדודה... ויש את הקומה העליונה והמרוממת!!

יש את הקומה העליונה ששם כביכול ה' נמצא במרכז!!! מלך עליון!!!

ויש את הקומה התחתונה ששם אני כביכול המלך!!! מלך אביון!!!

וכעת יש מאבק חד משמעי... מי הולך לתפוס שליטה על הפנטאז הזה... או שה' יתברך מקבל את השליטה או... או אני... וזה פתוח!!

זו בחירה שלי!!! ה' מכבד את הבחירה ומאפשר לי לפעול ביד חופשית, והיה: אם החלטתי לשים את ה' במרכז!!! אז לא רק שה' שולט בקומה העליונה... אלא אני ממליך אותו ומביא אותו עד הפינה הכי זניחה בקומה התחתונה שלי... ובזה מתקיים 'נתאוהה הקב"ה' שיהא לו מדור ושכינה בתחתונים', אבל באותה מידה... יש לי את האפשרות לבחור ההיפך... שאני!!! אני המלך!! אני תופס את המרכז...

ואז... לא רק שאני חש מעצמי שולט על הקומה התחתונה... לא!!! זה לא נגמר שם!! ברגע שאני מציב את עצמי במרכז... אז אני לא ארגע עד שאני אשליט את עצמי גם על הקומה העליונה... ואז הכל מסתובב סביבי... כולם פה בשבילי... בשביל לשרת אותי... אני אשגע את כל העולם סביב התסבוכות שלי... (זה היסוד של 'עדינה היושבת לבטח האומרה בלבנה אני ואפסי עוד', זה לא מסתכם בהכרה בישות שלי!! כי ברגע שהישות שלי קיימת, אז אין עוד מלבד!!! הכל מסתובב סביבי, אני ואפסי עוד... אין משהו באמצע...)

ככה זה!!! או שאתה מכיר שאין עוד מלבדו, ואז זה מתורגם לכל המציאות כולה עד הפרטים הכי קטנים... עד עצים ואבנים...

או!!! שאתה חש מעצמך שאין עוד מלבד-!!! ואז זה שוב מתורגם לכל המציאות כולה... הנושאים הכי טפשיים מטפסים עד השמים... כל דחף יצירי זול מקבל מקום של חשיבות עד לב השמים... כל ג'וק הכי קטן נהפך להיות דרמה ש-127 מדינות צריכות לסבול מזה...

כל אחד מאיתנו מוצא את עצמו בפרשת דרכים הזו...

או שאתה בוחר בקומה הגבוהה ולבנות את החיים על ערכים שזה אומר שה' יתברך נמצא במרכז!!! ואם ככה אני פה בשבילי... להמליך אותו ולהביא אותו עד הפינות הכי נמוכות ולפגוש אותו שם!!! או שאתה בוחר בקומה הנמוכה ולבנות את החיים על זה שאני במרכז!!! אני פה בשביל לבלות וליהנות... ואז!!! לא רק שאני במרכז אלא הרבש"ע זז לפינה, והוא גם נכנס לרשימת העוזרים והמסייעים לשרת את האינטרסים שלי... כי אין מנוס!! לא נמלט מלפגוש את שתי הקומות!! בקומה התחתונה אני נמצא!! ובקומה העליונה כביכול הקב"ה נמצא!! והשאלה היא מי יעשה את הכברת דרך למי... מי הולך לתפוס את המרכז ומי אוטומטית הולך לפינה... אם האגו שלי מקבל את המלוכה ממילא אוטומטית הכל מסתובב סביבי כולל הרבש"ע... או שהקב"ה מקבל את המלוכה ואז ממילא הכל מסתובב סביבו,

תבין: גם אחשוורוש וגם מרדכי עושים משתה!! רק אחשוורוש שם את עצמו במרכז וממילא גם הבגדי כהונה וכלי המקדש נועדו לשרת אותו... הוא סוגר את כל משרדי הממשלה והמחוקקים למשך 180 יום... מה יש? אני החלטתי לעשות משתה וממילא כל העולם עוצר את נשימתו בשבילי... והיות והוד מלכותי החליט לקרא לושתי והיא לא מסכימה... אז כל העולם כעת עוצר את נשימתו... כי כולם פה סביבי ובשבילי ואנחנו נשלח ספרים אל כל מדינות המלך... כי אם אני במרכז!! ועשיתי משתה!! אז אין נושא יותר קריטי וחשוב בעולם כולו יותר מזה!! כי הכל סביבי... (אחשוורוש הוא בסה"כ מדגם ליצור אנושי שמציב את עצמו במרכז, אל תמהר להיגעל ממנו, כי יתכן שהרבה מאוד אנשים הם כמוהו, רק אין להם את

האפשרויות) לעומת זאת גם מרדכי עושה משתה... רק הכיוון הוא בדיוק הפוך!!

אצל מרדכי זה מתחיל מ-קיימו וקבלו היהודים!!! עם ישראל פגשו את ה' וגילו שהוא במרכז!!! הוא פה מושך בחוטים... לא רק בחוטים שלנו, אלא גם בחוטים של המן, אחשוורוש, אפילו את המידות של העץ הוא תכנן... אם ככה... אז אנחנו מקבלים את התורה באהבה ומכאן ואילך ה' תופס את ככלל המרכז!!! ואם ככה, אומר מרדכי... אנחנו חייבים להוריד את הקב"ה עד הפינות הכי זניחות... אנחנו צריכים להוריד אותו גם למשתה ושמחה... גם לשכרות... גם לעד דלא ידע... ועד הצלופנים של המשלוחי מנות, ולמטבח של הסבתא ההונגרית עם הקאפוסטו... אנחנו מחויבים להוריד את ה' מהקומה העליונה עד הקומה הכי תחתונה... מדור ושכינה בתחתונים!!!

אחשוורוש לקח משתה בתחתונים ועשה ממנו טראסק עד העליונים,

ומרדכי לקח את 'אין עוד מלבדו' בעליונים והוריד אותו עד המשתה הכי משוגע של פורים... (כמו כן אסתר היתה גברת גם של אחשוורוש וגם של מרדכי! כל ההבדל בכיווני התנועה, אצל מרדכי זה במות אביה ואמא לקחה מרדכי לו לבת... הנושא אשה לש"ש מעלה עליו הכתוב כאילו ילדה ואצל אחשוורוש זה היה רק בכיוון הפוך)

אז זהו!!! שאין עוד מסלול אלטרנטיבי!!! כי יש רק שני מסלולים דו צדדיים!!!! ואתה חייב לבחור את אחד משניהם... זה בדיוק כמו שבכביש שש אפשר לבחור או לנסוע כביש שש **לכיוון צפון!** או כביש שש **לכיוון דרום**... אבל אין משהו באמצע... על אותו משקל: אנחנו נמצאים בעולם שמורכב מראש וזנב!!! שמים וארץ... או שאתה בוחר בשמים ואז להוריד את השמים עד הארץ... או שאתה בוחר בארציות ולעשות ממנה טראסק עד השמים... או שבחרת בראש ואז כל הזנבות והשוויצים מתעלים אחרי הראש ומקבלים משמעות של 'כל פועל ה' למענהו', או שאתה בוחר בזנב ואז גם הראש נשרך אחריו והכל נהיה זבל וזנב אחד ארוך אגב: זה מאוד בולט בנייעס... ישנם כאלו שמסתכלים על כל דבר שמתרחש בהיבט של אינטרסים צרים... הכל אגו... מה שתעשה... גם היהודי הכי נקי וטהור שלבו לשמים ונניח שהוא פתח איזה ארגון חסד לש"ש... אל תדאג... הנייאסאן כבר יסביר את מי רצית לדפוק... ולמי רצית לפזול, ואיזה הון אישי מכוער אתה מנסה להוציא מזה על חשבון כולם... הנה לך דוגמא של בן אדם שבחר בזנב! ומאז גם הראש נגרר אחרי הזנב... גם המעשה הכי נאצל הכל אצלו זבל... הכל זנב... הכל פוליטיקות... כל העולם אצלו ביה"כ אחד גדול... פרטים נוספים בפרשניות החרדיות הזולות ש'אהובות' עלינו... אבל מאידך אתה יכול לראות אנשים שבחרו בדרך אחרת... יהודי שבחר להסתכל על כל דבר במבט מרום של ראש ולא זנב... ואותו אחד יצליח למצא באחרון הזנבות את הראש... הוא

זה שיוכל להוציא את המירב והמיטב גם מהשונוצים הכי גרועים שיש...

(אגב: אני לא מדבר על המתוקים האלו שיושבים בחלון וכל היום דנים את כולם לכף זכות... וזה לא משכנע אותנו במיוחד... אני מדבר על היבט חד פנימי שחודר לנקודות עמוקות באישיות, ויודע לזהות אצל כל יהודי את נקודות האור שלו... וזה אמיני להחריר, ומי שלא יודע איך עושים את זה, זה לא בגלל שהוא מבין יותר בפוליטיקה, אלא הוא אפס כפול מיליון בהבנה בנפש האדם... ועל זה נאמר: דעת בהמתו לא הוה ידע...)

וכאן אנחנו מגיעים לנושא! בחור יקר... יום אחד אתה תתחתן... לא יודע מתי... ולא משנה מתי... אבל כשיגיע היום הזה... יהיה שם בחינת כזה ראה וקדש!!! זה האובייקט! זה האיש! זה המוצר! ואתה צריך להגיע לתאריך הזה מוכן לטוב או למוטב... לא משנה מה יהיו המסקנות שלך... אבל מה שבטוח: אתה צריך להחליט לאן פניך מועדות.

וכאן זה שוב מאוד בולט!!! אני יכול לדבר עם שני בחורים שהגיעו לפרקם... ולמייעשה... אפשר לומר עם יד על הלב שע"פ רוב שניהם יגידו פחות או יותר את אותם משפטים... שניהם מצד אחד אומרים שהם רוצים להקים בית של תורה ועבודת ה' ורוממות התורה והקדושה והצניעות בגרום... אבל שניהם באותה מידה גם יודעים להבהיר... שתשמע... אני לא ראש בקיר... אני טיפוס פתוח... אני יודע גם ליהנות כשצריך... ולצאת לבלות וקניות וכו'... וכאן מה שהכי חשוב זה השמיעה החדה!!! לזהות את הטון!!!! איפה נמצא עיקר הטון!!!

האם הטון הוא, הוי... אני כ"כ נחוש להציב את עצמי במרכז וליהנות מהחיים ולבלות!!! עד כדי כך... ש-מה אני לא מוכן לעשות בשביל זה... אני מוכן אפילו להקים בית של תורה... העיקר בסוף ליהנות... אני מוכן אפילו לגייס את הרבש"ע ואת התורה והיידישקייט... שגם הם יעזרו לי לקבל שידוך טוב וכסף... ואז נוכל עוד יותר לטפח את האגו שלי בשקט... ואז נוכל לבלות וליהנות ולא סתם אלא עם מגבעת של בן תיירה... אוו!!! או שהנימה היא שאני נחוש להציב את הרבש"ע במרכז!!! ועד כדי כך אני שם אותו במרכז!!!! ש... שאני מוסר בידיים שלו את כל המושכות... שהוא יכתוב... שהוא יוביל... ואם ה' פתאום יכתוב לי לסגור את הגמ' כי צריך לעזור לאשתי אז אני אעשה את זה כי הוא קובע... ואם ה' יתכן לי את החיים בצורה אחרת... אז אני לא אאבק איתו... אני אתן לו... ואם הוא ירצה שאני אתרגל ללמוד סגנון אחר... שאני אלמד להכיר דפוס עבודת ה' אחר אני אתן לו, כי אני נחוש להציב את ה' במרכז ולא אותי, ואם ה' ירצה שאני אטפח את הבית ואשקיע בטעם טוב אז אני גם אלמד לעשות את זה כי אני נחוש להכניס את רצוני יתברך לכל פינה וקרמיקה בבית... כל דבר שאני אזהה שהוא רצוני יתברך יהיה,

בקיצור: זה משהו שצריך לזהות אותו בטון של הדיבור! בנימה!!! יתכן שהמשפטים הם ממש אותם משפטים... כל ההבדל הם בנימים מאוד עדינים... (מה שכן, לאשה יש את החיישנים לזהות את הנימים האלו) מה שבטוח: שניהם - שני הבחורים האלו נמצאים באותו כביש!!! כל השאלה מה הכיוון!!! האם הכיוון הוא שאני במרכז!!! ואז גם היידישקייט והבית של תיירה נועדו לשרת את האגו והמיצוי האישי שלי... או שהכיוון הוא ה' במרכז!!! גם ההנאות וגם המילוי סיפוקים, גם הם יתנו את חלקם ויהיו שותפים בלדת לקב"ה את רשות הדיבור לקבוע את הלו"ז בבית...

בקיצור: בשורה תחתונה, אין גם וגם!!!! אין גם תורה וגם ליהנות...

בעצם סליחה סליחה סליחה... בעצם יש!! יש גם וגם!!! תמיד אנחנו גם וגם... רק מה?? אין שתי **מטרות** בד בבד!!! אין שני **יעדים** בד בבד!!! כשאני ניגש להצבת יעד בחיים... יש רק יעד אחד שיוכל לעמוד לי מול העיניים... או שאני במרכז שזה **נישט** בית של תורה!! או שהרבש"ע במרכז ולזה קוראים בית של תורה... וברגע שה' נמצא במרכז החיים ולשם אנחנו חותרים... כבר פחות קריטי לנו מהי הרמה הרוחנית שלי כעת בפועל... כי בפועל סו"ס יש לכל בחור פרפרים בראש... ומאוד טבעי שלמרות שה' נמצא אצלי במרכז אבל יש לי את הרגעים הקשים שלי... יש לי את המעידות ואת הריפיון מידי פעם... זה קורה וגם יקרה... אבל לכה"פ היעד!!!! את מי אתה מציב במרכז!!! איפה אתה מציב את הרבש"ע ואת עצמך במפה של החיים!! כאן מאוד משנה האם הרבש"ע במרכז ואני פה בשביל להביא אותו לכל פינה... או שאני במרכז וה' פה בשביל להביא לי מכל דבר ומכל פינה... **ביעד אין גם וגם!!!** ושוב: זה בדיוק כמו כביש שש... אתה לא יכול לנסוע גם לצפון וגם לדרום בד בבד... יעד אחד בלבד - הוא זה שעומד מול העיניים ועליו אתה צריך לעשות שיעורי בית!! עליו צריך לברר בשידוכים...

שמעתי בדיחה על בת סמינר אחת שהודיעה בעיניים נוצצות שהיא מוכנה לשלוח את בעלה שילמד אפילו 24 שנים... העיקר!!! העיקר שכשהוא יחזור הוא לא ישכח להביא לה ירושלים של זהב!!!

זו בדיחה טובה שמאוד ממחישה את הנקודה... כי אחת כזו שמוכנה אפילו להקריב 24 שנים של תורה!!!! והכל בשביל שהיא תקבל בסוף ירושלים של זהב... מה זה אומר?? זה אומר שהיא כ"כ מציבה את עצמה במרכז!!!! עד כדי שהיא אפילו לא בוחלת ב-24 שנים של לימוד התורה בתנאי שבסוף בסוף את האינטרס שלה!!! אז זהו!! שמי שכ"כ מציבה את עצמה במרכז!!!! אני לוקח אחריות שאותה אחת לא תתן לבעלה ללמוד אפילו 24 **דקות** והיא כבר תשלח לו ציוץ בוואצפ שיבא מהר לספר לה כל מיני ירושלים של זהב 'אין מיין'...

(אמנם קי"ל שמומלץ ללמוד אפילו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה, אבל החילוק פשוט, ללמוד?? מותר שלא לשמה... אבל להתגייס?? האם מותר להתגייס שלא לשמה? ברור שלא!!! כלומר: אתה חייב להיות מחובר לכה"פ לעצם הרעיון!! אחרי שאתה מחובר לעניין... ואתה רוצה מנת דחף נקודתית... כאן אפשר לצרף תמריצים מהצד כדי לקדם את זה יותר... מי שמחפש בית של תורה וזה הנושא שלו!!! ועל הדרך הוא מעודד את עצמו... אנחנו גם נהנה... לא נקפח את ה' בכל לבב' של היצה"ר... אין בעיה... אבל מי שבראש שלו יש הנאות וביוליס זה הנושא... ו... וכמובן בית של תורה... ברוררר... זה... זה לא עובד... כמו שלא מתגייסים שלא לשמה... ככה לא מקיימים בית של תורה שלא לשמה)

בשורות אלו ניסיתי לפתוח על קצה המזלג מה זה בית של תורה... בית של תורה זה בית שה' במרכז ואנחנו פה בשביל להביא אותו לכל פינה, וההיפך זה, שאני במרכז ו'אלוקים שלי' הוא בשביל להביא אותי לכל פינה... בחור יקר: תחליט: אתה אחשוורוש או מרדכי!!! מה שבטוח: גם האסתר של דורנו מסויטת מאחשוורוש עד הקצה!! מהר לדבוק במרדכי...

פרט מידע נחוץ שנשכח מאיתנו מאז

הקורונה...

בפתח הגיליון הקדשתי כמה מילים לקראת שבת האירצית של הקורונה... וסיימתי שיש פרט אחד שהתרחש בקורונה שכמדומני שכמעט כלולו הספקנו לשכוח!!! וזה דווקא פרט שאולי די נחוץ לנו לדעת אותו עכשיו... והוא: שבתקופת הקורונה היה בארצות הברית נשיא, שהוא די מוכר לנו כיום, קוראים לו טראמפ!!!

ולמי שזוכר... גם אז הוא היה נשיא מאוד חזק ודומיננטי!!! אולי קצת פחות מהיום... אבל גם אז הוא היה מספיק מוביל... ומספיק נועז ודומיננטי וליכד סביבו הרבה אמריקאים משולהבים ולפי התחויות הראשוניות היה לו את כל הסיכויים להמשיך להיות נשיא ארה"ב לכהונה שנייה... ובכל זאת בבחירות של אמצע קדנציה הוא נפל... ומה הפיל אותו? מישהו זוכר מה היה הכר שהכריע את גב ה... הטראמפ??? נו... בא אותך... שלושה ניחשים...

התשובה היא: בריה קטנה יש לי בעולמי!!! ובשעתו כשמיטוס חשב שהוא מנהל את העולם, אמר לו הקב"ה: בא נראה אותך פותח את שערי הגהנום גם על היתוש הקטן הזה שקדמך... והוא נכנס בחוטמו וניקר במוחו, אז אם אצל מיטוס זה היה בגודל של יתוש!!! אז אצל טראמפ זה היה בגודל מיקרוסקופי שנקרא קורונה, והקורונה נכנסה לחוטם, אולי לא של טראמפ עצמו... אבל היא נכנסה לחוטם של יותר מ-150 מיליון אמריקאים וזה הספיק! זה למעשה מה שהפיל את

טראמפ!!! (אנב: לא כ"כ משנה מה בדיוק היה המחולל הספציפי שלו בקורונה... ולא בטוח שהיה בכלל מחולל... זה לא כ"כ משנה, ברנע שהגיע קורונה שכ"כ הביכה את העולם ורב היה הנסתר על הגלגל, אז לא משנה איזה נשיא, ולא משנה מה שהוא היה עושה ומה שלא היה עושה... בסוף היה כאוס ותסכול גדול בעם והקורונה הפילה את הנשיא המכהן הלא הוא טראמפ...) בקיצור: כנראה בורא עולם יצירתי קצת... קצת יותר... וכנראה הרבה יותר ממה שאנחנו חושבים!!! ובפעם שעברה מי שהתמודדה מול טראמפ זה לא היה האריס מול טראמפ, אלא קורונה מול טראמפ והיא ניצחה אפילו בלי קמפיין...

עכ"פ כעת טראמפ בשלטון... ומשום מה הוא יותר מידי משמיע את קולו... והוא משרד שהוא כל יכול וקוצר כותרות יומיומיות וקצת תופס לנו את הראש ומשרד שכאילו 'וכוח וגבורתו מלא עולם'! אז אני יכול להבטיח לך דבר אחד: ככל הנראה הקורונה כבר לא תפיל את טראמפ!!! ולמה לא?? כי למה שהקב"ה יחזור על אותו רעיון יצירתי? חסרים לקב"ה עוד הרבה רעיונות שתמיד מפתיעים מזוויות הזוויות שאותה לא חלמת עליהם? כך ש-אל תבטחו בגדלים, בכך אדם שאין לו תשועה תצא רוחו ישוב לאדמתו...

עכשיו ככה: האמת היא שבשלב זה אנחנו דווקא מרוצים ממנו ואנחנו לא רוצים שטראמפ יפול... אז אדרבה... **דווקא לכן!!!** דווקא בגלל הסיבה הזו, מומלץ לנו לקחת את ה'כל יכול' שלו בפרופורציה... כי חבל!!! הוא דווקא טוב לנו כעת... חבל שהקב"ה יאלץ לפנות אותו כדי שלא יהיה לנו 'מבטח מזכיר עוון'! (מצרים היו תמיד המשיעו של עם ישראל שגרם להם לא להישען על ה') לא צריך להגיע לטיטוס בשביל ליכור שבסוף בסוף יש מישהו שמנהל את העולם... טראמפ בעצמו כבר למד את זה על עורו... ושוב: החכמה הגדולה היא לא להכות להפתעות!!! אלא לקיים 'בנינו שנות דור ודור', וללמוד מהפתעות הקדומות שכמו שאף אחד לא דמין את התסריט של הקורונה עד שהיא הגיעה, וכמו שאף אחד לא חלם בסוכות תשפ"ד איזה טלטלה וסערה משכימה לפתחנו... החכמה היא ללמוד מלקחי העבר ו... ומה?? מה לעשות איתו? לקחת את ההווה בפרופורציות לכל כיוון!!! וכמובן שאל תשכח שאנחנו כיהודים, צריכים להיות ערוכים בכל רגע נתון לדרמה של ביאת המשיח! שאז יהיה טוב וטוב וטוב... ועד אז להכות לטוב שבא יבא...

מעשה שהיה בבית החולים... בסוף כולם חיים ובעזה"ש גם בריאים...

המוני ילדים וסקרנים התגודדו בחצר בית הדין ועמדו על קצה האצבעות... מוזר מאוד... על הבוקר... בשעה 9.00 לפתע הופיעו בשכונה שני אמבולנסים טיפול נמרץ... הם נסעו ברוגע בלי סירנות עד שהם הגיעו לפתח בית הדין ושם הם נעצרו!!! ברגע הראשון זה היה נראה שיש פה איזה 'קריאה להצלה', אבל מתברר שלא!!! האמבולנס לשם שינוי לא בא לפנות חולה... אלא להביא חולה... ולמרבית התדהמה שני האמבולנסים נפתחו מאחור ופרמדקים של מד"א הוציאו משם שני זקנים באלונקות מחוברות למכשירים ונכנסו איתם לבית הדין... אוה... כעת הסקרנות טיפסה לשיאים... מה... מה הסיפור פה??

בקיצור: מתברר שמדובר בר' שמעורל ור' חצקל... שני ישישים מזקני העיר... שניהם לאחרונה אושפזו בבית החולים בטיפול נמרץ... אצל ר' שמעורל מדובר באי ספיקת לב... ואצל ר' חצקל זה היה צניחה בסוכר שהביאה להסתבכות... בקיצור: שניהם כבר שבועיים מאושפזים באותו חדר... ומה שקרה זה שהיה שם איתם בחדר עוד ישיש ר' פייביש מחשובי הקהילה... ובדיוק אתמול הוא נפטר לבית עולמו!!! אז זהו חצקל ושמעורל, מאוד נסערים... הם טוענים בתוקף שמישהו פה הרג אותם!!! כן... יש במחלקת נמרץ סייעודי אח שקוראים לו ינון... בב"ח אמנם טוענים שהוא האח הכי מסור... אבל חצקל ושמעורל כבר ממזמן לא מאמינים לאף אחד... יש להם הרבה טענות וחשדות וכולם נגדם... ומשום מה ינון לא מצא חן בעיניהם... הם כבר החליטו לפני יומיים שנמאס לינון לטפל בפייביש ואנחנו מפחדים שהוא יעשה לו משהו, ובדיוק היום ראינו שהוא התקרב אליו... וראינו שהוא ניתק את המכשירים והרג אותם!!! שמעורל וחצקל דרשו בתוקף לבא להעיד בבית דין שראינו כמו עינינו שינון הרג את פייביש ע"ה... בי"ד שמעו את העדות ודרשו וחקרו היטב... וראש בית דין חקר ובדק שתי וערב את חצקל ושמעורל שבע חקירות ושתי בדיוקות... ונמצאו דבריהם מכוונים!!! תעשה משהו!!! הוחלט להליך את הדין בלילה אחד, ולמחרת אולי ייצא גמר דין שינון חייב מיתה... הבשורה התקבלה בבית החולים בהלם מוחלט!!! אין כזה דבר!!! ינון הוא האח הכי רחמן בבית החולים, האחרון שאפשר להעליל עליו כזו עלילה... אבל מה לעשות... יש פה שני מטופלים מבוגרים שהעידו ונמצאו דבריהם מכוונים ו... ואם לא יקרה פה משהו אזי יוציאו את ינון שלנו להורג.

מנהל בית החולים הכניס את כל הבית חולים למצב חירום... הוא שלח במהירות הבזק מישהו שיברר לפרטי פרטים את ממצאי החקירות והבדיקות!!! באיזה מקום?? בחדר מספ' 214... באיזה יום?? שני!! באיזה שעה? 9.00 בבוקר... הוא חזר לבית חולים בריצה והתחילו באיסוף מידע קדחתני ועד מהרה הגיעו הממצאים... שההלל... שמעורל וחצקל טענו שביום שני!! בי"ט באדר!!! שעה 9.00 בבוקר הם ישבו במחלקה ואז הוא ראו שינון מנתק מכשירים...!?! **שקר וכזב!!!** יש לנו שני עדים- שבדיוק ביום שני בשעה 9.00 בבוקר, הגיע נפתלי הסניטר והוציא את שניהם לסבב בדיקות... חצקל הובל באותה שעה לצילום רנטגן חזה עקב חשד לדלקת ריאות ושמרל הובל לסיטי ראש!! רגע... יש עדים?? בטח!! הנה... שנינו!!! הטכנאי של הצילום והסניטר של המחלקה. שנינו יכולים להעיד בבירור שבאותה שעה עמנו הייתם... מהר מהר נשלח מישהו מבית החולים לסנהדרין... יש ממצאים חדשים!!! נכון אתמול בבוקר שמעורל ור' חצקל העידו שינון הרג את הנפש בשעה פלוגנית? אז הנה!!! לפניכם שני עדים שמעידים ששמעורל וחצקל באותה שעה היו בכלל בסבב צילומים בקומה מינוס ולא במחלקה בקומה ששית...

הופה!!! בין רגע כל הסיפור התהפך!!! השמועה עברה כשדה קוצים... אתה קולט את הדרמא?? עד לפני חצי שעה ינון היה בן מוות!!! עומד להריגה!! כי יש פה שני עדים שהעידו שהוא הרג את פייביש!! אבל בין רגע הגיעו נפתלי ויורם והעידו על שמעורל וחצקל עמנו הייתם... באותו רגע מתברר שחצקל ושמרל עדים זוממים!!! ועכשיו יש ז שנינו יצא זכאי ממיתה... אלא חצקל ושמרל?!!? הם כעת נהפכו להיות עדים זוממים שהם זממו להרוג את ינון, והרי ועשיתם לו כאשר זמם, ואם ככה חצקל ושמרל חייבים מיתה...

וזהו!!! שקעה החממה... והכל נעצר כאן... בשיא המתח... כל העיר כמרקחה... בלגן שלם... אין לך מושג... בערל ושמרל... כמה שלאחרונה הם לא במיטבם... אבל שניהם העמידו משפחות מפוארות ומסועפות... ותחשוב שסבא שלנו... נזר המשפחה... בדיוק עכשיו בערוב ימיו... סבא חייב מיתה... למה?? עד זומם!! איזה ביזיונות... איזה פגם משפחה... כל המשפחה המורחבת של חצקל ושמרל לא מסוגלים לצאת לרחוב... מאבטחים נשלחו לבית של נפתלי ויורם לשמור עליהם... לבתים בבית של ינון יש כני ושירות... כבר לא יודעים מה כן ומה לא... ובבית האבלים של פייביש כבר לא יודעים האם יש להם דין של גואל הדם או לא... בלגן...

העיר כולה על גחלים!!! אבל!!! למחרת בבוקר... על הבוקר... יצאה ידיעה מבית הדין... תנוו דעתכם... הכל בא על מקומו בשלום... כולם חיים וקיימים... בבראות ונחת... מה קרה?? אין זה הסתדר??

אבל למחרת בבוקר!!! לא חלפה שעה קלה ולפתע יצא השמועה בבי"ד שהכל בא על מקומו בשלום... מה שקרה זה שראש בית דין לא עצם עין כל הלילה... (כן... בי"ד צעריכים להרוג את הנפש לא אוכלים כל היום ולא ישנים כל הלילה שלפניו) מה הוא עשה?? הלך לבית חולים ודרש יעוץ דחוף עם מנהל המחלקה של טיפול נמרץ... והוא ציווה אותו בפקודת בי"ד... תפתחו לו את התיק הרפואי של חצקל ושמרל... אני רוצה לדעת מה האבחון הרפואי המדויק שלהם!!! יש לציין שמנהל המחלקה הבין מיד לאן הרב חותר... הוא פרש לשיבת דחופה עם צוות רופאים וחזר ואמר: שככה... חצקל, נו נו... הייתה לו אמנם הסתבכות מסוימת... אבל הוא יצא מזה... הוא עוד יכול עוד להאריך ימים כמה שנים... אבל שמעורל?!! יש לו אי ספיקת לב חריפה... ולפי הערכה באופן טבעי (אם לא יתפללו עליו) יש לו עוד 4 חודשים לשרוד אבל לא יותר!!! אוהו... הרב ציין בסיפוק, לא נעים, אבל זה מה שהייתי צריך לשמוע!!! מיד בבוקר ראש בי"ד הזמין את מנהל המחלקה שהעיד בפני בי"ד ששמרל דינו כטריפה!!! (היינו שלא יכול להיות עוד שנה) ואם ככה כל הדומינו נפל!!! ולמה?? כעת תנשום נשימה ותתרכז שניה... יש שני כללים!!! כלל ראשון הוא: שאם יש חולה שעומד למוות, ובאו שני עדים שקרנים והעידו עליו שהוא חייב מיתה, אפילו שהזימו אותם, הם לא יהיו חייבים עליו מיתה, (כי זה לא נחשב שהם רצו להרוג אדם חי, כי בלאו הכי הוא הולך למוות, מסמיל אין כאן כאשר זמם) זה דין אחד!!! עד כאן ברור?? עכשיו חוץ מזה!!! יש עוד גזירת הכתוב מיוחדת בכל עדות שצריך שיהיה אפשרות להזים את העדות- עכ"פ באופן תיאורטי!! ועדות שאין אפשרות להזים אותה היא עדות בטלה... כך גזירת הכתוב!!! אז הנה... כעת שנפתלי ויורם באו והעידו על שמרל שהוא זמם להרוג את ינון... אם נניח היו כעת מגיעים ומזימים גם אותם... הם היו חייבים מיתה על שמרל?!! לא!!! כי סיכמנו שהוא טריפה ולכן הם לא חייבים עליו מיתה, ואם הם לא חייבים מיתה, זה אומר שאי אפשר להזים אותם, אה... אם ככה, העדות שלהם בטלה!! ואם העדות שלהם בטלה... אז אוטומטית גם העדות של שמרל בטלה, כי אי אפשר להזים אותו בעצמו!!! וככה כולם חזרו איש איש לביתו... חצקל ושמרל חזרו לבית חולים... שיהיה להם רפואה שלמה בקרוב... נפתלי חזר להיות טכנאי צילום רנטגן, יורם חזר להיות סניטאר, נשמתו של פייביש נוחה עדן, וגם ינון חזר לעבוד בבית חולים במסירות ועליו נאמר שומעים חרפתם ואינם משיבים ואהביו כצאת השמש בגבורתו. שמרל ניגש בפנים נפולות לינון וביקש סליחתו ואמר: דע לך שבזכותי נשאת בחיים!! בזכות שאני הולך למוות... אז אנא, התפלל בעדי ואחיה. ויתפלל ינון ושמרל חי עד עצם היום.

היערכות לקראת הדיברה החמישית הבעל"ט...

מוחה בתוקף!!! זה לא תפקיד שלכם... אתם הורים!!! אתם סיימתם להתרפס לילד שלכם... זה לא מוטל עליכם להבין אותו... (אם אתם מאוד רוצים להבין אותו בכיף, אבל זה לא מוטל עליכם) הבן שלכם צריך לכבד אתכם!!! הוא צריך להבין אתכם... שהוא!!!! הוא יתקשר אלי... שהוא ישאל אותי האם אני יכול להקל עליו את הקושי בלכבד את ההורים??? ואחרי שהוא יביע נכונות... וכאן אולי ידרש איזשהו גישור קטן... אז יש על מה לדבר... עכ"פ כשזה יגיע מצידו!!! שהוא יום את הרצון בתקשורת, שזה התחיל ממנו... אז יהיה אפשר לסגור את הקצוות אצלכם... אבל כל עוד הוא לא יזום... מגיע לו מכות!!!! אתה לא מכבד את ההורים שלך...

ולמה מגיע לו מכות?? כי שוב... אני מדבר פה על בחור בן עליה, ירא שמים ומדקדק קלה כבחמורה, והסיבה היחידה שדווקא בכיבוד הורים הוא נכשל זה לא בגלל חוסר יראת שמים אלא רק בגלל חוסר תקשורת, ולכן אדוני, אתה חייב לפנות לעזרה בנושא!!! זה האחריות שלך!!! זה עשרת הדברות שלך!!! ומכאן ואילך אחרי שזרקתי את הרעיון... קדימה... מי מוכן להרים את הכפפה... מי מוכן להחזיר ולהטמיע את הנושא החשוב הזה... כן... מדובר בלחץ ולהחזיר את החשיבות של כיבוד הורים!!!! רק מה? פחות חומר תורני... פחות מראי מקומות... פחות סדרי לימוד בנושא... ויותר פרקטיקה!!! ושוב: שלא תבין... ללמוד שוב שו"ע סי' רמ"ב או למסור שטיקל תורה בסוגיה דמאכילו ומשקוזה זה ודאי נחוץ ומחזק ומטמיע את הנושא והלוואי... יגדיל תורה ויאדיר... אבל עדיין!!! עדיין בסוף ? ! ? בסוף החיים חזקים מהכל!!! בסוף האתגר של כיבוד הורים מחכה לנו מול ההתנגשויות הצפויות... והניגודים שצפים בכל מיני סיטואציות... הם בסוף יקבעו את הסדר יום...

ואתה יודע מה... אם חלמתי שיקום ארגון שיתן מענה לבחורים... אתה יודע מי בסוף יפתח את הארגון הזה?? אתה!!! אתה הבחור שכעת מתמודד... אתה תעשה כעת סטאז'... אתה כעת מבין את הצורך... אתה תעשה את השיעורי בית לבד... אתה תתייעץ... אתה תבין עניין... ובבא העת, עוד ממש לא הרבה זמן... אתה תתחתן... ואז תתן מענה לאחרים (אגב: אם אתה מחפש תכל'ס עם מי להתייעץ... בינינו... בשקט בשקט... תשמע לי... תגש למדריך חתנים של הישיבה!!! הוא הכתובת!!! כי זה בדיוק אותה סוגיה!!! זה יושב על אותה נקודה שנקראת תקשורת... אבל אל תגיד לו שאני שלחתי אותך... ואם בכל זאת תגלה לו... אז תגיד לו שאני אמרתי שכאן זה מתחיל... בהתנהגות בבית מול ההורים)

לצורך העניין... אני אתן כמה דוגמאות... בעיקר בשביל הספורט... תן לחכם ויחכם עוד... הורים שמטבעם טיפוסים דואגים... חשוב להם לדעת איפה אתה... מה אתה עושה... תתקשר... תעדכן איפה אתה... תחזור בשעה שפויה הבייתה... ואתה משתגע מזה!!! תרדו לי מהווריד... הנה נקודת חיכוך מוכרת... משפחה שמרנית ואתה טיפוס פתוח... מפריע להורים הביגוד, צבע הגרייז... סגנון המוזיקה... מתי אתה קם...

הבדלים בטיפוסים!!! ההורים מאוד פדנטיים, יקים, מסודרים, לילה זה לילה יום זה יום, בשבת מתפללים בזמן, מיד אח"כ סעודת שבת, ואתה טיפוס שונה... ער בלילות, מתפלל שחרית מאוחר... אין לך בכלל שעון... הנה לך מתכון לחיכוך קלאסי- יחסית רגוע!!! עוד הבדל: ההורים מפתחים בך ציפיות בשמים... מאוד רוצים להשיג בך... איכפת להם התדמית שלך... ולך זה מציק!!! אתה מרגיש מחנק!!! תעצבו אותי... אני רוצה להיות מה שאני... תנו לי לחיות... הנה לך יבלת מאוד כואבת... ומאיך הרבה פעמים (-ובדרך כלל-) זה הפוך... ההורים מבינים שטוב לך ישיבה יותר קטנה, משהו יותר מתון ונצנוע... אבל אצלך התדמית תופסת מקום שיא, וההורים לא זורמים איתך על זה... בפרט שיש הורים ש'עושים בושות', מה זה בושות? הם פשוטים וספונטניים ונראים כמוני... לא כל הזמן צריכים את האישור של הבר קוד החברתי, ואתה מתבייש, ומנסה כל הזמן להזיז אותם לסנטדרטים המקובלים... והנה לך עוד זווית של נקודת חיכוך וימוימית...

זה יכול להיות האבא הנורא פרומער... ואתה?!! פיתחת ריאקציה מזה... בפרט שאתה פוגש מחירים מסוים ויש לך תורה שלמה נגד צורת החיים של ההורים, ויתכן שאתה צודק!!! אבל יש דבר אחד שבטוח שאבא שלך צודק!!! שהוא אבא שלך!!! בזה הוא ודאי צודק!!! ולך יש אתגר לסדר לעצמך את הראש שגם אם ה' לא רוצה את הפרומקייט של אבא שלך! אבל ה' כן רצה ותזמן שאתה תהיה הבן של הפרומער!!! ולנתון העובדי זה אתה מחויב ועל זה נאמר יקבל גזירת מלך וישתוק... ומאיך גיסא יש את הבן עליה המופלג שחי במשפחה מאוד מודרנית והכי קל זה להגיד לו שיקח מבוטה כאברהם בשעתו וינפץ את כל המחשבים שבבית... ומה לעשות שזה לא (תמיד) נכון!!! בחור כזה לא ימלט מלכבד את ההורים ובד בבד להיות איתן ברוחניותו מתוך הבית... (ובינינו, הוא גם לא ימלט מלבוש בתשובה שוב ושוב על אי אלו מעירות נקודתיות...) זה אתגר לא פשוט לכבד את המעמד הרוחני של ההורים בו בזמן שאתה בשיעור קומה יותר מהם... (ובכלל זה, כל יכוח תורני או השקפתי שאתה חושב שאתה מבין יותר טוב מההורים ולהבין שומרת להם לחשוב אחרת ממך! ולא להתעקש לשכנע אותם בכל מחיר בצדקת דרכך...) ואם זה הורים היסטריים שמטרתם אותך באל תסע לכאן... וחיסונים... ואבטחות, ואוכל בריא ובדיקות וכו'... זה יכול להיות הורים שמאוד חשוב להם הקשר המשפחתי וכל הזמן מתגבשים ומתאחדים (וכמובן גם לסבא זה חשוב, ואז צריך גם להיפגש עם הבני דודים) ואתה לא תמיד בקטע... הנה לך כל מיני הסתבכויות שצריך איכשהו לסדר אותם... ואפשר!!!

אני רק אסיים בסיפור מצחיק... יום אחד קבלתי פניה מבית סמינר רווקה שמתלוננת: האחים שלי הגיעו הבייתה מהישיבות, והם מתנהגים כמו פרזיטים... עושים מה שרוצים... לא רואים ממטר... די... שיחזרו כבר לישיבה... לא נשאיתי חייב ועניתי לה: שיש פה השגחה פרטית מיוחדת כי **בדיוק לפני כמה דקות** התקשרה אחותו של בעלך לעתיד! והיא גם התלוננה עליו את אותם תלונות, ואמרתי לה שתדון אותו לכף זכות... כי מסכן, בישיבה הוא כל הזמן בהופעה... הוא כל הזמן צריך לשחק את המשחק, כי שם לא מקבלים אותו כמו שהוא, ולכן כשהוא מגיע הבייתה הוא מתפרק... סו"ס פה מקבלים אותי כמות שאני (חוץ מאלו שלא מקבלים) וזה יעבור... ובעז"ש כשהוא יתחתן ואז הוא יזכה בנאות ביתו שתמיד תקבל אותו כמות שהוא, אז הוא כבר לא יצטרך להתפרק, וסיימתי: האם ענית לי טוב? הנה לך דוגמא, מה אפשר לאחות שמתלוננת... אבל לא להורים!!! כי הורים שיתלוננו עליך אני אקח מחבט-חבט חבטי ולא בריך... הלו... כיבוד הורים בבקשה ומהר...

(המשך מעמוד 2) **ואי לכך ובהתאם לזאת:** יש לי חלום כזה שלקראת בין הזמנים, יפתח סוג של ארגון שמעניק הדרכה פרטנית שנותנת מענה לכל בחור לפני בין הזמנים... שיהיה אפשרות לכל בחור להתייעץ מול אברך בעל ניסיון שמבין בתחום, והבחור יציג לפניו את נקודות החיכוך הצפויות והם יישבו יחד ואותו אברך יסדר לו את הראש ויעניק לו כלים ועצות פרקטיות איך ללכת בין הטיפות ולהצליח לכבד את ההורים וכיצד להתנהל נכון מול נקודות החיכוך האלו ולהצליח למזער אותם כמה שאפשר... ובמידת הצורך הוא גם יגשר ויתווך מול ההורים ויתאם איתם... **לטעמי זה הפתרון הנכון והוא נוגע ישיר בנקודה!!!!** זה החיזוק היותר מעשי יעיל ונגיש בנושא של כיבוד הורים... כי תבין: בזירת השטח ישנם נקודות חיכוך מובנות!!! שעל היום הראשון כבר מופיעים הפיצוצים... למה אתה לא מעדכן... ואיפה הלכת... ולמה אתה לא קם... ואני זוכר כמו אתמול איך שעמדתי מול שוקת שבורה... אני הערלעכער בחור... אני כ"כ רוצה להיות טוב בכל דבר ובפרט בכיבוד הורים, אבל תכל'ס אני לא מצליח!!! כי ככה זה... לבכל בחור יש את הכמה מהמורות קבועות שהוא תמיד נופל בבור הזה מול ההורים... (וזה בדיוק מה שקורה לך מול החבר חדר, ובעז"ש אתה תפגוש את זה בעיתו ובזמנו מול אשתך... הניגודים הקבועים!!! נקודות החיכוך שלא משתנות!!! ועל זה!!! על זה צריך לכנס את הקבינט ולא ללכת סחור סחור) ואזרבה... שוב ושוב לשנן לי כמה שזה חמורה שבחמורות... לא רק שזה לא מחזק אותי... זה בעיקר שובר אותי!!! כי אתה שוב מסביר לי כמה אני חוטא ופושע ותכל'ס... אני תקוע שם... יש לי בעיה אמיתית עם זה... ובשביל שיזוז פה משהו אני לא צריך עוד יראת שמים אלא פרקטיקה של הבנה והדדיות בתקשורת מול ההורים...

אז חלמתי ש-יקום כזה ארגון... (שבדיוק כמו שיש שלל ארגונים של עיוץ שלום בית... כר-) יקום ארגון שיתן מענה של יחסים בין אנושיים והבנה הדדית בין ההורים לילדים... **דא עקא!!! שמהר מאוד ירדתי מהרעיון הזה...**

הארגון הזה ירד על הפרק עוד לפני שהוא נפתח... ולמה???

כי אם יפתח כזה ארגון... אתה יודע מה יקרה??

במקום שהבחורים יגשו ליעוץ ויבקשו עזרה... כבוד הרב... תן לי כלים איך אני מצליח לכבד את ההורים שלי... במקום שזה תן ניוחש מה יקרה?? **מהר מאוד זה יהיה הפוך!!!** מה שיקרה זה שההורים!!!! ההורים הם אלו שיפנו ראשונים לארגון הזה... והם יבקשו עזרה... כבוד הרב... תן לנו כלים איך להבין את הבן שלנו... שנדע איך להתנהל מולו נכון... איך שכמה שפחות לעצבן אותו... איך לגרום לכמה שפחות חיכוכים מולו,

ואני ואביו!!! בדיוק זה מה שחסר לי!!!

מבחינתי אין לך נזק חינוכי בכיבוד הורים יותר גדול מזה!!! ולמה?? כי בחור יקר: הגיע הזמן שתבין: כיבוד הורים זה עניין שלך!!! אתה הוא זה שצריך להסתדר עם ההורים שלך ולא הם איתך!!! אתה הוא זה שאמור להגיע ולבקש עיוץ איך אני מצליח להסתדר עם ההורים שלי... שתבין: פעם!!!! כשהיית ילד ועשית בעיות, זה היה בהחלט הבעיה של ההורים שלך... וההורים שלך הם אלו שהלכו ליועץ החינוכי שיתן להם כלים איך לעבוד איתך... והוא אמר להם מה שאמר... ובמקביל הוא גם הציע שישכנעו אותך שתואיל בטובך לשתף פעולה ואז הוא יסביר לך וידבר איתך... והם הציעו לך שתבא ואתה עשית פרצופים. או שהסכמת או שלא הסכמת... אם הסכמת זה מאוד הקל עליכם כי אז היה שיתוף פעולה מצידך וכך קיצרתם את הדרך... אבל אם לא הסכמת אז אין מה לעשות... ההורים שלך נאלצו לטפל בזה באופן חד צדדי...

אז זהו!! שההורים שלך סיימו את ה'סרט' הזה!!! כי בכיבוד הורים זה בדיוק הפוך!!! כעת זה אתגר שלך!! זה החיוב שמוטל עליך!! אם יש לך התמודדות בכיבוד הורים, אתה הוא זה שאמור לגשת למישהו שיתן לך כלים איך לגשר על פערים ולהסתדר עם ההורים... והוא יגיד לך מה שיגיד... ויתכן שלטובת העניין הוא יציע שכדאי שגם ההורים שלך ידברו איתו ואז הוא יתאם ציפיות ויגשר ביניהם ואז זה יהיה הרבה יותר יעיל... ואתה תגיע בזהירות ותציע להורים שלך בעדינות... והיה... אם הם יסכימו וישתפו פעולה... מה טוב... (נראה שגם אתה שיתפת פעולה) אבל קח בחשבון שיתכן ואתה תציע להורים שלך והם לא יאהבו את הרעיון... לא ישתפו פעולה... וזכותו!!! ואז לא תהיה לך ברירה, אתה תצטרך לעשות את זה חד צדדי... (בדיוק כמו שההורים שלי לא הצליחו לשכנע אותי לשתף פעולה עם היועץ והם נאלצו לעשות את העבודה לבד בלי שיתוף פעולה מצידך... כעת יתכן שאתה תצטרך לעבוד לבד...).

בקיצור: מה אני בא לומר?? יש פה אתגר!!! אף אחד לא אומר שזה קל! קיימים פערים גדולים בין הנוער להורים, וממילא יש נקודות נפישות בין הורים לילדים וברוב המקרים זה לא נושא הלכתי ולא קשור לריפיון או חיזוק... זה קשור נטו לתדרוך וטקטיקה של יחסי אנוש!!! **אלא שזה אתגר שלך!!** כי יצויר שאי פעם יפתח ארגון שכזה... הוא לא יפנה להורים שלך ויציע להם הנחית הורים איך להתמודד עם הצדקל שלח בן יאהבו את הרעיון... **לא!!! בשום אופן לא!!!** אתה תפנה ליעוץ אחד על אחד, והרב יתן לך הדרכה איך לתמוך נכון עם ההורים, והלוואי וההורים יסכימו וגם יענו וישתפו פעולה... או שסיכמו או שלא...

ולכן!!! אין צורך בארגון שכזה... כי זה משהו מאוד פרטני... וממילא מצדי הארגון הזה כבר נפתח... (רק חסר לו שם ואולי לוגו) הארגון מתחיל ונגמר בזה ש-אתה!!! כן... אתה בעצמך פשוט פונה לדמות רוחנית שאתה סומך עליו... פחות בקטע ההלכתי... יותר בקטע הפרקטי... ופשוט תפתח איתו את נקודות החיכוך ותנסו להגיע לשביל הזהב...

אני יכול להגיד מנסיון אישי: חלק גדול מהויכוחים והפיצוצים בבית... בסה"כ נובעים מחוסר תיאום וסינכרון נתונים בין ההורים לבחור... וההוכחה הכי גדולה היא: שיום אחרי החתונה... הויכוחים והמתח בין ההורים לבחור יורדים בבת אחת ב-90 אחוז... ושוב: תוך כדי כתיבת שורות אלו אני מתאר לעצמי שיהיו הורים שקוראים שורות אלו... מאוד מהר יתקשרו אלי, כן כן... תגיד לנו... מה אנחנו יכולים להשתנות?? איך אנחנו יכולים יותר להבין את הישיבוחר שלנו?? איך אנחנו יכולים לשמור איתו קשר עין?? **אבל לא!!! אל תתקשרו אלי!!! בשום פנים ואופן!!! אני**